

МА АКАДЕМІЯ

№8 (386)

21 травня 2021

РЕКТОРАТ, ПРОФКОМ И ГАЗЕТА «АКАДЕМІЯ»

ВІТАЮТЬ

в.о. завідувача кафедри ТОЛВ

**АГРВАЛА
ПАВЛА
ГЯНОВИЧА**

з успішним захистом дисертації на здобуття наукового ступеня доктора хімічних наук, який відбувся 29 квітня 2021 року в Інституті проблем матеріалознавства ім. І. М. Францевича НАН України, м. Київ.

Науковий консультант – проф. Турчанін М.А.

РЕКТОРАТ, ПРОФКОМ И ГАЗЕТА «АКАДЕМІЯ»

ВІТАЮТЬ

доцента кафедри математики та моделювання

**ГРУДКІНУ
НАТАЛІЮ
СЕРГІЙВНУ**

з успішним захистом дисертації на здобуття наукового ступеня доктора технічних наук, який відбувся 13 травня 2021 року в Донбаській державній машинобудівній академії.

Науковий консультант – д-р техн. наук Алієва Л.І.

РЕКТОРАТ, ПРОФКОМ И ГАЗЕТА «АКАДЕМІЯ»

ВІТАЮТЬ

асистента кафедри АВП

**КАРТАМИШЕВА ДМИТРА
ОЛЕКСАНДРОВИЧА**

з успішним захистом дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук, який відбувся 6 травня 2021 року в Донбаській державній машинобудівній академії.

Науковий керівник – д-р техн. наук Алієва Л.І.

старшого викладача кафедри ПТМ

**ЄРМАКОВУ СВІТЛАНУ
ОЛЕКСАНДРІВНУ**

з успішним захистом дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук, який відбувся 12 травня 2021 року у Харківському національному автомобільно-дорожньому університеті.

Науковий керівник – канд. техн. наук, доцент Крупко В.Г.

РЕКТОРАТ, ПРОФКОМ И ГАЗЕТА «АКАДЕМІЯ»

ЩИРО ВІТАЮТЬ ЮВІЛЯРІВ ТРАВНЯ

Гаврилову Ірину Валентинівну,

прибиральницю службових приміщень корпусу № 2;

Кузнецову Олену Володимирівну,

заступника головного бухгалтера;

Пересекіну Тетяну Іванівну,

сторожа корпусу № 2;

Хаджийського Анатолія Михайловича,

лаборанта кафедри КМСІТ.

«СТАБІЛЬНІСТЬ – ОЗНАКА МАЙСТЕРНОСТІ»

Експерти Scopus оприлюднили рейтинг університетів України в 2021 році. Кількість українських ЗВО, які в ньому увійшли, із кожним роком збільшується. Так, у квітні 2020 року їх налічувалося 177, а зараз – 190, це означає, що ще 13 закладів вищої освіти України потрапили до рейтингу.

Та найголовніше те, що наша Донбаська державна машинобудівна академія по-

кращила свої позиції і зараз посідає 44-е місце в списку зі 190 вишів. Ми впевнено тримаємося в першій чверті цього рейтингу.

У рейтинговій таблиці вищі навчальні заклади України ранжовані за індексом Гірша – кількісним показником, що базується на кількості наукових публікацій і кількості їх цитувань. Тож цього року Академія за індексом Гірша поліпшила свій показник на три одиниці. На сьогодні він дорівнює 22.

Також ми стабільно утримуємо третє місце серед кращих ЗВО області протягом

багатьох років. Попереду – лише Донецький національний медичний університет ім. М. Горького, який зараз частково розташований у нашому виші, та Донецький національний технічний університет, який був переведений до Покровська у 2014 році.

Анатолій Грицина

«НІЧ НАУКИ» ДОПОМОГЛА ОБРАТИ СПЕЦІАЛЬНІСТЬ

Випускникам шкіл буває важко обрати свій шлях – ким бути, яку спеціальність обрати. Тож наша Академія для старшокласників Краматорська провела профорієнтаційний квест-фестиваль «Ніч науки», який присвятила Всеукраїнському дню науки. Захід відбувся 15 травня.

Біля корпусів Академії

на школярів чекали 18 крутих локацій від випускових кафедр ДДМА. Викладачі й співробітники кафедр підібрали різноманітні технічні завдання та головоломки, щоб можна було познайомитися зі спеціальностями, побачити на власні очі навчальне обладнання та зрозуміти, що ж вивчають студенти Академії.

Відкрив захід проректор із наукової роботи, управління розвитком та міжнародних зв'язків ДДМА Михайло Турча-

нін, який радо вітав школярів у нашій Академії і привітав усіх із Всеукраїнським днем науки. Відповідальний секретар приймальної комісії Юрій Дьяченко розповів, на що треба звернути увагу при виборі спеціальності, предметів ЗНО, а також про переваги навчання в ДДМА.

У квесті взяли участь 6 команд, які виконували завдання на час. Правила прості – команда, яка пройде всі локації першою, стає переможцем.

Тож на локаціях школярі на спеціальному обладнанні отримували деталі тиском, дивилися їх у розрізі, зварювали труби, вимірювали твердість і температуру заготовок, керували крокуючим екскаватором, програмували рух моделей автівок і екскаваторів, а також виконували завдання на логіку, переві-

ряли на шкідливі домішки хар-

чові продукти, обирали інвентар за видами спорту, вираховували прибутки і вчилися командній роботі.

Обирати є з чого, перелік наших спеціальностей різноманітний: 014 «Середня освіта (математика)», 017 «Фізична культура і спорт», 051 «Економіка», 052 «Політологія», 071 «Облік і оподаткування», 072 «Фінанси, банківська справа та страхування», 073 «Менеджмент», 075 «Маркетинг», 076 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність», 102 «Хімія», 122 «Комп'ютерна наука», 123 «Комп'ютерна інженерія», 124 «Системний аналіз», 126 «Інформаційні системи та технології», 131 «Прикладна механіка», 133 «Галузеве машинобудування», 136 «Металургія»,

141 «Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка», 151 «Автоматизація та комп'ютерно-інтегровані технології», 281 «Публічне управління та адміністрування». Докладніше про спеціальності читайте на сайті ДДМА, сторінка «Абітуріенту».

Усі учасники отримали призи, а команди-переможці – дипломи й солодощі. Завершився захід запальним виступом секції чирлідінгу і спільним фото на згадку.

Маємо надію, що школярі зроблять свій вибір і восени ми побачимо їх серед наших першокурсників!

Вікторія Лебединська

ПЕРША ХВИЛИНА МИРУ

Восьмого травня у 23:01 по всій Україні пройшов захід «Перша хвилина миру». Саме в цей час 76 років тому вступив у силу акт про капітуляцію Німеччини в Другій світовій війні.

У Краматорську «Перша хвилина миру» традиційно пройшла у сквері Героїв. За словами голови Управління з гуманітарних питань Краматорської міської ради Андрія Гореславця, це спільний захід, який організували Краматорська міська рада та Донецька обласна держадміністрація. Також він зазначив, що це пам'ятна дата, день, щоби вшанувати героїв другої світової, які склали свої голови за нашу життя: «Я закликаю кожного студента нашого міста – краще пам'ятати, ніж повторювати помилки минулого!».

Голова Ради студентського самоврядування ДДМА Олександр Грищенко, який брав із нашими студентами участь у заході, розповів, що на цю подію прийшли приблизно

10 представників ДДМА, серед яких є викладачі, аспіранти та студенти. Він дуже вражений цим заходом, бо ця подія торкнулася і його сім'ї: двоє його прадідів брали участь у Другій світовій війні. Він хотів би, щоб пам'ять жила не тільки серед дорослого населення, але й серед нашої молоді та студентства. Саме тому ДДМА бере участь

у подібних заходах та залучає до них студентів.

Оскільки цей захід дуже важливий для виховного аспекту нашої молоді, я взяв коментар у голови Краматорської молодіжної ради, випускника ДДМА Всеволода Єлетенко: «У цілому для молоді Краматорська такий захід має дуже велике значення, тому що ця подія забрала міль-

йони життів, і якщо ми будемо пам'ятати, то наше покоління більше ніколи не повторить ці помилки. Такі заходи необхідні, щоб показати нашій молоді всі жахи воєнних дій... Я сподіваюся, що одного дня ми прокинемося в Україні без війни».

І насамкінець я б хотів передати вам емоції та думку звичайного студента ДДМА, який просто й тихо прийшов на цей захід: «Я прийшов на цю подію, щоби вшанувати пам'ять тих, хто загинув під час війни. Ця подія для моєї сім'ї та нашого міста дуже важлива. Я сподіваюся, що в найближчий час війна в моєму рідному місті також закінчиться».

Дуже боляче було брати ці коментарі й взагалі бути присутнім на цьому заході: незважаючи на те, що 76 років тому велика війна у Європі закінчилася, із 2014 року наш регіон продовжує страждати від воєнних дій – і це все через нашу слабку пам'ять...

Андрій Копілевич

ПРИЗОВІ МІСЦЯ НА ОЛІМПІАДІ З МАТЕМАТИКИ

29 квітня на базі кафедри математики та моделювання ДДМА відбулася обласна студентська олімпіада з математики, яка традиційно проводиться Академією спільно з Інститутом прикладної математики й механіки НАН України.

Наші студенти Богдан Петренко (гр. КН-19-1) і Михайло Лобанов (гр. АВП-20-1) здобули 2-е й 3-є місця!

Ольга Ровенська,
доцент кафедри математики та моделювання

КОНКУРС СТУДЕНТСЬКИХ НАУКОВИХ ПРОЄКТІВ У РАМКАХ МІЖНАРОДНОГО ПРОЄКТУ ERASMUS+ BIOART

У березні-квітні цього року в ДДМА відбувся конкурс на кращу студентську наукову роботу (проєкт, розробку) за міжdisciplinarnoю тематикою проєкту Erasmus+ BioArt. На конкурс було подано 27 студентських робіт від студентів кафедр КІТ, ЕСА, АВП та ІСПР. Тематикою робіт було використання мікроконтролерної техніки, програмування (в основному, штучного інтелекту та нейронної мережі) та робототехніки в біомедицинській сфері.

15 квітня в онлайн-форматі відбувся захист 8 студентських наукових робіт, які були відібрані конкурсною комісією. До складу журі, окрім викладачів Академії, увійшли учасники проєкту Erasmus+ BioArt з інших міст України (Харків, Вінниця, Маріуполь).

За підсумками конкурсу найкращими роботами було

визнано: серед старших курсів – робота студентів Олександра Марчука і Ярослава Давидова (гр. КН-19мн) «Дослідження впливу зовнішніх факторів на потенційну працездатність людини за комп'ютером та її мозкову діяльність», серед молодших курсів – «Дослідження методів дистанційного моніторингу фізіологічного стану людини і навколишнього повітря» за авторством аспіранта кафедри АВП Андрія Коваленка, студентів гр. КН-19-2 Микити Малиновського, Владислава Алтухова, Олексія Дудника.

Зі студентів-переможців буде сформовано команду, яка візьме участь улітку цього року в хакатоні в рамках проєкту Erasmus+ BioArt.

Денис Міхеєнко,
старший викладач кафедри КІТ

СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ, ЗАСОБИ АВТОМАТИЗАЦІЇ ТА ЕЛЕКТРОПРИВОД

У всеукраїнська науково-технічна конференція «Сучасні інформаційні технології, засоби автоматизації й електропривод» була проведена 23–24 квітня на базі Донбаської державної машинобудівної академії. Конференція організована за ініціатииви ДДМА спільно з громадською спілкою «ІТ-кластер Донеччини» (IT Cluster Donbass).

Метою проведення конференції було обговорення

напрямів та проблем використання сучасних інформаційних технологій, обмін досвідом із теоретичних і експериментальних досліджень у галузі методів інженерії знань та інтелектуальних систем прийняття рішень, обговорення нових технологій, методів і засобів автоматизації, перспектив розвитку енергозберігаючих технологій, систем і перетворювачів енергії в промисловості.

Робота конференції проходила як у заочній формі, так і в онлайн-форматі – слухали виступи й доповіді учасників. У роботі конференції взяли участь 132 науковці, фахівці, аспіранти та магістранти з 22 підприємств та установ. На розгляд та обговорення було представлено понад 90 доповідей і повідомлень за 12 напрямками.

Більш докладну інформацію можна знайти на сайті конференції <http://cit.dgma.donetsk.ua>.

Денис Міхеєнко, старший викладач кафедри КІТ

ШУКАТИ! ТВОРИТИ! ПЕРЕМАГАТИ!

В Академії тривають Дні науки, і ми традиційно робимо огляд досягнень наших студентів, які посіли призові місця на різних наукових конференціях.

Олександр Переясловський, магістрант спеціальності «Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка»,

О. Переясловський

отримав дипломом 1-го ступеня в другому турі Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт у галузі «Електротехніка та електромеханіка», що проходив із 20 по 21 квітня в Дніпровському державному технічному університеті (м. Кам'янське) у віддаленому режимі.

Олександр представив наукову роботу «Імітаційна модель електроприводу, виконаного за схемою "тиристорний регулятор напруги – асинхронний двигун" (науковий

керівник – зав. каф. ЕСА, проф., д-р техн. наук Шеремет О.І.). Актуальність розробки та дослідження імітаційних моделей електроприводу, виконаного за схемою "тиристорний регулятор напруги (ТРН) – асинхронний двигун", пов'язана з тим, що системи, побудовані на базі ТРН, є в декілька разів дешевшими для користувачів, ніж більш розповсюджені системи на основі частотних перетворювачів.

Андрій Мещеряков, магістрант спеціальності АВП, отримав диплом 1-го ступеня в II турі Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт зі спеціальності

А. Мещеряков

«Кибербезпека», що відбувався з 29 по 30 квітня в Національному університеті «Львівська політехніка». Він виступив із науковою роботою «Сигналізація LORAWAN» (науковий керівник – старший викладач кафедри АВП Євген Донченко).

Тема дослідження пов'язана з розробкою системи охорони, яка відрізняється від аналогів тим, що є корпоративною безпроводною віддаленою мережею, завдяки чому досягається висока ступень захищеності від злоумисника, незалежність від операторів мобільного зв'язку та більша надійність у разі використання запропонованої мережі датчиків, що в комплексі дозволить забезпечити побудову системи охорони об'єктів.

Миколай Пружняк, студент спеціальності «Автоматизація виробничих процесів», посів друге місце в II турі Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт зі спеціальності «Авіаційна та ракетно-космічна техніка», що відбувся 21–22 квітня в Національному авіаційному університеті.

Миколай презентував роботу на тему «Розробка установки електроімпульсного спікання» (науковий керівник – старший викладач кафедри АВП Євген Донченко).

М. Пружняк

Олександр Соколюський, магістрант спеціальності «Системний аналіз», нагороджений дипломом 3-го ступеня у фінальному етапі Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт зі спеціальності «Інформаційні системи й технології», що відбувся в Хмельницькому національному університеті в дистанційному форматі.

Олександр презентував роботу на тему «Інформаційна система для демонстрації роботи й порівняння алгоритмів сортування та пошуку даних» (науковий керівник – доцент кафедри інтелектуальних систем прийняття рішень, канд. техн. наук Олександр Мельников).

Олександр Мельников,
Катерина Кочерова

ВИТОКИ НАШОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ

ЇЇ ІМ'Я НАЗАВЖДИ ЗАЛИШИТЬСЯ НА СТОРІНКАХ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ

Лятуринська Оксана Зінаїда Михайлівна – українська художниця, скульпторка, письменниця та поетеса, громадська діячка. Народилася 1 лютого 1902 року в багатодітній родині на хуторі Лиски (нині це село Збарзького району Тернопільської обл.). Працювала в Союзі українок, входила до складу діячів-емігрантів «празької школи», присвятила всю свою творчість Батьківщині – Україні. Окрім літературних напрацювань, була відома своїми чудовими картинами, скульптурами та навіть ляльками. Померла 13 червня 1970 року від раку легенів.

змогла повернутися на українські землі! Уперше ще молода 20-річна Оксана була змушена виїхати до брата в Німеччину, аби уникнути насильницького шлюбу із заможним, але ніяк не коханим старим чоловіком.

Через два роки з причини відсутності дозволу на проживання Лятуринська переїхала до Чехословаччини, у Прагу. Потужну підтримку жінка отримала від Союзу українок, а згодом Оксана співпрацювала із цим об'єднанням. У новому місці проживання Лятуринська поринає в навчання: стає студенткою Карлового університету на філософському факультеті та отримує освіту в мистецько-промисловій школі.

Саме в Празі починається її активна громадська та творча діяльність. У період 1930–1940 рр. поетеса стає частиною «празької школи» та знайомиться з Є. Маланюком, О. Стефановичем,

О. Ольжичем та О. Телігою. Ще зі шкільних років у дівчини був хист до літератури, і через великий проміжок часу Оксана знов проявила свої здібності у всій красі: дві перші збірки з поезією «Княжа емаль» (1941) та «Гусла» (1938) отримали позитивні оцінки та відгуки від авторитетних критиків. Взагалі стилі поезії Лятуринської при-

сутня романтична міфотворчість. У своїх віршах поетеса згадує красу рідних українських земель, влітає словами в рядки свій смуток за Батьківщиною. Згодом діячка друкує свої твори (наприклад, збірку новел «Материнки» та збірки віршів для дітей «Бедрик» та «Веселка») під псевдонімами: криптонім О.Л., Оксана Печеніг, Роксана Вишневецька, Оксана Вишневецька.

Основною перешкодою для частих поїздок до України стала відсутність візи в Оксані. У своєму листі до Уласа Самчука вона писала: «Може ви маєте когось знайомого у Крем'янці, хто міг би вплинути на рішення «крайсгауптмана» і тим допоміг мені дістати тут візу? Духом я вже давно не в Празі – вию вовчицею на згарищі Лятуринщини».

З 1932 року Лятуринська проявила себе як художниця та скульпторка. У цьому

ж році вона створила пам'ятник полеглим, а надалі набули відомості погруддя С. Петлюри та Т. Шевченка її авторства. Окрім скульптурки жінка була чудовою портретисткою. Працювала художницею без використання фарб, тільки олівцем, вугіллям, тушшю.

20 років свого життя художниця провела в Празі. Стан здоров'я Оксани погіршився: почалися проблеми зі слухом, не врятував навіть слуховий апарат. Після жаху Другої світової війни жінка потрапила до табору Ашафенбурзі в Німеччині, а вже від туди в 1949 році емігрувала до Міннеаполісу, у США. Лятуринська й далі продовжила писати (вийшла друга збірка «Княжої емалі») та стала учасницею об'єднання українських письменників – «Слова». Із часом фізичне та психічне здоров'я все сильніше підводило Оксану, та аби заробити на лікування та життя, жінка

створювала вишукані писанки, ляльки, сувенірні фігурки.

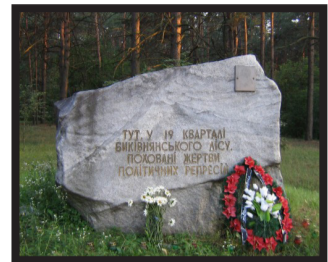
У той момент і проявився діагноз: рак легенів. Але стан художниці був вже настільки пригніченим, що жінка воліла терпіти нескінченний біль, а не приймати ліки. У 1970 році Оксана потрапила до лікарні та після невеликої операції було зрозуміло, що врятувати поетесу неможливо. У страшних муках Лятуринська померла 13 червня цього року у віці 68 років. Художницю поховали згідно з останніми побажаннями – у зшитій нею вишиванці, на українському православному цвинтарі в Саут-Баунд-Бруці (Нью-Джерсі).

За все життя Оксана Лятуринська жодного разу не була замійною та не мала дітей. Однак її зусилля, вкладені в творчість заради України, варто зберегти у своїй пам'яті.

Софія Войтко

МИ ПАМ'ЯТАЄМО!

Зламани долі, покалічені душі, масові розстріли, вбивства, знущання... Усі ці страшні слова характеризують період репресій. Кількість жертв політичних репресій в Україні не піддається підрахунку – це неймовірні цифри. Деякі фахівці вважають, що за період

від 1917 року і до кінця 80-х років XX століття, тобто за час більшовицько-комуністичного режиму, в Україні було заарештовано майже півтора мільйона осіб (із них понад 50% українці). Величезну кількість із них було розстріляно, усі інші пройшли тюрми, заслання, вислання (майже 3 мільйони українців), каторгу, табори, примусово побували в психіатричних закладах.

Терор і репресії вразили майже всі верстви українського населення: науковців, політиків, військових, священників, представників культури, селянство. Особливо тяжко

і болісною спадщиною минулого стали масові репресії, які чинилися сталінським режимом та його прибічниками в Україні в 30-х роках, але й пізніше радянська влада не зупинялася. У 60-х роках репресії торкнулися переважно культурних діячів.

Починаючи з 2007 року, Україна відзначає День пам'яті жертв репресій, що припадає на третю неділю травня. Українці традиційно покладають квіти до пам'ятних знаків, відбуваються жалобні вічі й церемонії на вшанування пам'яті загиблих.

Катерина Кочерова

ДОРОГА ДОДОМУ КРІЗЬ РОКИ

Офіційною радянською причиною «виселення» було «масове дезертирство» 20 тисяч кримських татар на початку Другої світової війни, а також нібито їхній «тотальний колабораціонізм» під час нацистської окупації півострова. Але це не відповідає дійсності. Тільки у 2015 році депортація кримських татар 1944 року була визнана геноцидом.

Окрім того, деякий час татар взагалі не вважали за людей. Вони були як нижча раса, і так само сприймалися українцями. Чому ж вони такі погані? Чи дійсно це так?

Звичайно, це – радянська пропаганда. За словами очевидців, пропагандисти могли просто підійти до будь-кого на вулиці та розповісти про те, як тяжко буде жити, якщо татари повернуться зі свого «заслання». На той час більшість людей і не сприймали таку інформацію як відверту брехню, а просто

вірили й самі вже переставали розуміти, хто ворог, а хто друг. У 1967 році звинувачення в масовому колабораціонізмі з кримських татар зняли, але повернутися на півострів їм не дозволили. Масова репатріація почалася лише в 1989 році. Але після повернення татар на Батьківщину раптово «виявилось», що вони такі самі люди. Радянська пропаганда залишила свій відбиток на долі татар, проте ті, хто хоч іноді розплющували очі, бачили перед собою звичайний народ, а не «ворогів людства».

Катерина Кочерова

ПЕРЕМОГА В ЗМАГАННЯХ З БАСКЕТБОЛУ

3 11 по 13 травня в спортивній залі другого корпусу Донбаської державної машинобудівної

академії відбулися змагання II етапу XVI літньої Універсиади України в Донецькій області з баскетболу серед студентів закладів вищої освіти.

За підсумками всіх ігор команда Донбаської державної машинобудівної академії (ДДМА, м. Краматорськ) посіла перше місце, другими стали баскетболісти Донецького національного медичного університету (ДНМУ, м. Лиман), третє місце вибороли спортсмени Донбаської національної академії будівництва і архітектури (ДОННАБА, м. Краматорськ).

Кращим гравцем змагань став студент ДДМА Артем Гірченко.

«ЗОЛОТІ» ЛЕГКОАТЛЕТИ ДДМА

13-14 травня в Краматорську відбулися змагання II етапу XVI літньої Універсиади України в Донецькій області серед студентів закладів вищої освіти з легкої атлетики. За звання кращих боролися 84 студенти закладів освіти.

Трійки призерів серед юнаків та дівчат визначалися в наступних видах змагань: біг 100 м, біг 200 м, біг 400 м (дівчата), біг 800 м (юнаки), естафетний біг 4x100 м.

Підсумки особистої першості:

Біг 100 м:

1-е місце – Сергій Давидов (ДДМА);

1-е місце – Наталія Калабай (ДДМА).

Біг 200 м:

1-е місце – Сергій Давидов (ДДМА);

1-е місце – Софія Деряпа (ДДМА).

Естафета 4x100 м (юнаки): 1-е місце – ДДМА.

Естафета 4x100 м (дівчата): 1-е місце – ДДМА.

За підсумками всіх легкоатлетичних дисциплін у командному заліку зі 176 очками наші спортсмени стали переможцями!

Грамоти та кубки з побажаннями подальших успіхів спортсменам вручив начальник Донецького обласного відділення Комітету з фізичного виховання та спорту МОН України Ігор Нестеренко.

ДОВ Комітету з фізичного виховання та спорту МОН України

УКРАЇНСЬКА ЗБРОЯ: Є ЧИМ ЗАХИЩАТИСЯ ТА ВІДВОЙОВУВАТИ СВОЄ

Цього разу розповімо вам про нові розробки зброї для захисту країни. Війна підштовхнула цей процес.

Як і за двома попередніми напрямками в техніці (див. попередні номери), тут ми теж не відстаємо від світових розробок, а в дечому навіть випереджаємо інших. І тут уже інші країни намагаються наздогнати нас (так-так, і таке буває). У чому ж саме?

ПТРК «Стугна-П». Вона ж «Скіф» (ця назва використовується для експорту) розробки КБ «Луч». Серед протитанкових керованих ракетних комплексів наша «Стугна» дійсно є найкращою у світі. Навіть славновісні американські Javelin

ПТРК «Стугна-П»

за багатьма параметрами поступають нашим ПТУРАм (це архаїчна назва ПТРК). Єдине, у чому джавеліни випереджають наших, – так це здатність самонаведення. Тобто оператор, вистріливши в ціль, може відразу залишати місце «роботи». «Стугна» ж, у свою чергу, потребує безпосереднього керування ракетою оператором. Але на відміну від старих ПТУР, де оператор повинен був «вести» ракету, знаходячись при цьому на відкритій місцевості (усі ПТУР працюють у зоні прямої видимості), «Стугна» має окремий пульт керування, що поєднаний із пусковою установкою 30-метровим кабелем. Таким чином, оператор може сидіти в бліндажі, де йому нічого не загрожує, і з горнятком львівської волонтерської кави безпечно керувати ракетою. У той час як пускова стоїть десь на пагорбі поруч.

Козирі нашого ПТРК – це дальність (5000 м, у того ж американського «спису» – 2500 м)

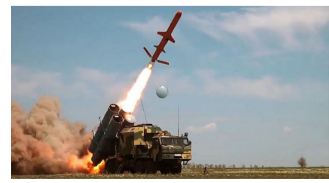
та бронепробивність 1100+ мм гомогенної броні з динамічним захистом. «Стугна» може ставитися на броньовану техніку, тобто танки, БМП тощо. Існує легкий варіант комплексу, на кшталт джавеліну, – **«Корсар»**, який працює за принципом пострілу «із плеча», а не з наземної пускової установи на треногах. Але він дещо поступається потужністю комплексу «Стугна-П».

Це одна розробка КБ «Луч», для якого ракетні комплекси

«Корсар»

є одним з основних напрямів розробок, це береговий ракетний комплекс **РК-360МЦ «Нептун»**. Це наш козир у випадку військового вторгнення з моря. Його протикорабельні ракети калібром 380 мм здатні уражати мішені на відстані до 300 км. А завдяки новій системі навігації він здатен працювати в умовах навіть потужної

РК-360МЦ «Нептун»

радіоелектронної боротьби. Очікується, що вже наступного року до Військово-морських

сил надійдуть перші зразки бойових ракет, адже пускову та інші комплектуючі вони вже отримали.

Раніше ми вже писали про переваги української армії у війні з Росією наявністю більшої кількості комплексів 9К79, відомих як «Точка-У». Сепаратистські ЗМІ багато разів владали в істеріку з приводу застосування нами цих ракет калібром 650 мм. Але Україна рухається далі в розробці ракетної зброї, створивши новітній ракетний комплекс **«Вільха-М»**. Цей комплекс увібрав також основу РСЗВ (реактивної системи залпового вогню) «Смерч». Для тих, хто не пам'ятає, – саме такими був обстріляний Краматорськ 10 лютого 2015 року. Тільки «Вільха» має кращі параметри:

«Вільха-М»

- збільшена дальність польоту (130 км проти 120 км у «Точки» та 110 – у «Смерча»);
- збільшена швидкість польоту ракети (1300 м/с проти 1000 м/с у «Точки»);
- більша точність (відхилення при попаданні до 7 м проти 150 м у «Точки»), скорострільність та можливість корегування ракети під час польоту.

«Не я б'ю, верба б'є» – саме таку фразу часто доводилося

чути у Вербну неділю напередодні Великодня. Але тепер цю фразу можна буде почути незалежно від релігійних

БМ-21В «Верба»

свят на лінії фронту. На заміну радянським БМ-21 «Град» придуть українські **БМ-21У «Верба»**. Це вдосконалена розробка БМ-21. «Верба» має нове шасі КраАЗ (замість «Уралу»). Удосконалення же бойової частини відбувається шляхом поєднання з іншою українською розробкою – **БМ-21УМ «Берест»**, у якій кількість направляючих збільшена з 40 до 50, а також поліпшена ергономіка робочих місць екіпажу.

У зв'язку з переходом на натовські стандарти (інші калібри тощо) та пошуком альтернативи радянській та російській зброї, українське виробництво вдало опанувало ринок кульової зброї. Наприклад, виробництво своїх пістолетів у нас відоме ще до війни. Ще з 2000-х були відомі київські короткоствольні пістолети **«Форт»** марок «Форт-12», «Форт-14», «Форт-17» тощо. Ними озброєно чимало поліцейських та армійських з'єднань, а також спецпідрозділи СБУ. Відомі

Форт-12

й розробки українських автоматів **«Вепр»** та **«Вулкан»**, що є переосмисленими версіями радянського АК, які більш ефективні для застосування в місті на коротких дистанціях. Проте вони, на жаль, поки не мають такої масовості в Збройних Силах. А ось із кулеметами справа краще, адже ми освоїли своє виробництво кулеметів **КМ-7,62**, що є аналогом наявного ПКМ.

Освоює Україна й виробництво інших видів озброєння, власним виробництвом яких раніше похизуватися не могла. Так, наприклад, автоматичний гранатомет **УАГ-40** стане заміною радянських АГС-17, а ручні гранатомети **РПВ-16** та **РК-4 «Інгул»** замінять «Джмелі».

У середньому озброєнні (з більшим калібром за кулі, але меншим за ракети) ми створили свій аналог автоматичної гармати 2А42, калібром 30 мм. Як відомо, стоїть вона на БМП-2. У Кам'янському Подільському успішно освоє-

САУ «Богдана»

но виробництво вітчизняних гармат ЗТМ, із такими самими характеристиками. У Краматорському завод СКМЗ, у свою чергу, освоїв виробництво 120 мм мінометів **М120-15 «Молот»**, хоча у зв'язку з великою кількістю нещасних випадків через недовліки конструкції вони ще вимагають модернізації. Проте цей міномет усе одно знайшов своє застосування на передовій.

Ще в Краматорську на КЗВВ сконструйовано **САУ** (самохід-

на артилерійська установка) **«Богдана»** одразу під натівський калібр 155 мм (перша така в Україні), вона проходить промислові випробування.

А на київському заводі «Маяк» створили дві великокаліберні снайперські гвинтівки 12,7 мм **«Володар обрію»** та «піхотну» 14,5 мм. Як характеризують першу її конструктори (до речі, учасники російсько-української війни): «Ії за 700 метрів не чуно, а ти працюєш на 3 км. Тобто цілком не зрозуміло, він (постріл) на надзвучковій швидкості

«Володар обрію»

прилітає. Що прилітає, звідки прилітає та як із цим боротися – незрозуміло». У другій ж, що ще більша за калібр за рахунок конструкції дульно-гальмівного компенсатора, віддача є меншою, ніж у «Володаря обрію». Проте обидва зразки ще не затверджені Міноборони, але сподіваємося, що це лише питання часу.

Звучить несподівано, але в Україні виконуються безліч розробок зброї. А ми вам у цій статті розповідаємо не все, а лише саме цікаве. Тому чекайте – у наступному номері ми продовжимо нашу тему військових розробок під рубрикою «Є чим пишатись». Надали ми розглянемо важку й легку бронетехніку, колісну та гусеничну. Тож, буде цікаво, ураховуючи, що розглянемо й цивільні машини. Тим більше, що наш Краматорськ тут теж чимало відзначився, то буде цим згадати.

Рубрику веде Іван Петренко

ЗДІЙСНЮЙ МРІЮ – ПОДОРОЖУЙ!

Як виявилось, велика кількість студентів вважає, що подорожувати Україною дорого. Тож саме час розвінчувати міфи!

Спершу мені хотілося б поговорити про подорожі до столиці. Поїхати до Києва – узагалі не дороге задоволення, але є варіанти щодо бюджетного відпочинку.

Звичайно, краще добиратися поїздом, а не автобусом чи машиною. Квитки ви придбаєте з пільгою для студентів, тож вони вийдуть вам близько 100–150 грн в один бік.

Досить складно знайти житло в Києві. Якщо ви плануєте недовгу подорож, то найкращим варіантом для зупинки буде хостел. Тут є різноманітні варіанти. Можна натрапити на й ті, що обійдуться дорожче, ніж зняти квартиру. Тож є перевірений варіант! У столиці є хостел «Петрані». Ви можете орендувати там ліжко від 150 грн, що не є занадто вже дорогим варіантом для Києва, проте умови досить

непогані за свої гроші. «Петрані» має і більш зручні апартаменти, але й ціна вже буде вищою.

Якщо у вас є друзі чи знайомі серед студентів Києва, ви можете попроситися до них на одну чи декілька ночей у квартиру чи до гуртожитку. Такий варіант буде ще дешевшим, але тут усе залежить від умов карантину та ваших друзів. Мені відомо, що ніч для «гостя» гуртожитку коштує близько 50–70 грн. Також є імовірність, що вийде домовитися й без участі знайомих – напрому з комендантом. Проте, ви самі розумієте, що це зовсім ненадійно.

Окрім того, наскільки я знаю, деякі храми також можуть прихистити подорожуючих столицю, але не можу бути впевненою, що зараз, в умовах карантину, це дійсно так. Якщо ви все

ж таки обрали цей варіант, не забудьте, що тут зовсім не місце для шумного, занадто веселого відпочинку. Скоріше варіант для однієї-трьох осіб, які розуміють, як правильно себе поводити.

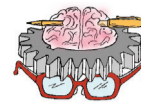
Щодо їжі – тут трохи складніше. Найкращим варіантом буде взяти певну частину із собою. Наприклад, чайні пакетики, хліб, якусь намазку. З таким набором вже можна нормально поспімати в хостелі, щоб не витрачати зайвих грошей. Можу сказати, що краще не поїхати їсти на фудкортах у торгових центрах, адже вона там дорожча, а якщо казати про каву, то взагалі – один із найгірших варіантів. Якщо ви хочете наїстися «до відвалу», то можна заглянути в «Пузату хату». Не найдешевший варіант, проте наїстися дійсно вдасться. Узагалі найдешевшим варіантом буде придбати в АТБ вермішель швидкого приготування та заварювати в місці проживання, наприклад.

Ви ще не зрозуміли, що поїхати до Києва – не так вже й дорого? Дарма! Окрім їжі та проживання, звичайно, хочеться подивитися на цікавинки столиці. Є відомі всім (парки, Хрещатик, Майдан тощо), але мало хто знає, що Київ ховає в собі ще багато таємниць, подивитися які коштуватиме вам лічені копійки, або взагалі вони є безкоштовними. Серед найцікавіших, як на мене: Лиса гора, галерея «Парсуна», музей фотоілюзій (не так уже й дешево, проте дійсно цікаво), подорож фунікулером, «банка-бар». В Інтернеті є велика кількість інших цікавих місць столиці. Обирайте те, яке найбільше подобається.

Сподіваюся, ви вже замовляєте квитки до Києва та плануєте свою незабутню подорож столицю. Я вас запевняю, у інші міста України подорожувати також не занадто вже й дорого, тому в наступному номері поговоримо про місто Дніпро!

Катерина Кочерова

УМНИКИ И УМНИЦЫ

«ЧТО? ГДЕ? КОГДА?»

Ответы на вопросы из прошлого номера.

Вопрос 1. Недавно полиция Миссисипи объявила в розыск недалеко-го грабителя, который отказался ДЕЛАТЬ ЭТО даже во время ограбления банка. Что именно делать?

Ответ: надевать маску.

Комментарий: даже во время ограбления банка бандит надел медицинскую маску лишь на подбородок, оставив полиции четкие фотографии своего лица. Хотя, казалось бы, во время пандемии по закону можно и нужно заходить в банк в маске.

Автор: Владимир Островский, Киев.

Вопрос 2. У одной из богато украшенных коллекционных Барби есть сумочка, внутри которой находится кристалл Сваровски. Эта сумочка сделана в виде НЕГО. Назовите ЕГО двумя словами, одно из которых имя собственное.

Ответ: яйцо Фаберже.

Комментарий: эта кукла входит в коллекцию «Фаберже Империял» и богато украшена, словно яйца Фаберже. Сумочка тоже скрывает внутри сюрприз.

Автор: Мария Подрядчикова, Москва.

Вопрос 3. В одной необычной серии сериала «Скорая помощь» на заднем плане можно увидеть телевизор, транслирующий бейсбольный матч. Дело в том, что эта серия снималась в НЕМ. Назовите ЕГО двумя словами.

Ответ: прямой эфир.

Комментарий: чтобы зрители поверили, что серия снимается в прямом эфире, на съемочной площадке включили телевизор, транслирующий проходящий в данный момент бейсбольный матч.

Автор: Владимир Островский, Киев.

Продолжаем публиковать вопросы международного турнира по игре «Что? Где? Когда?» под названием «Лига старта. Эпизод XXII».

Вопрос 1. (ответили почти все команды). Небольшие сверчки-самцы, чтобы конкурировать с более крупными соперниками в привлечении внимания самок, используют листья в качестве самодельного НЕГО. Назовите ЕГО.

Вопрос 2 (ответила ровно половина команд). Среди недостатков ТАКОЙ компоновки бронетехники – полная неуправляемость во время стрельбы. Ответьте одним словом – КАКОЙ?

Вопрос 3. (правильно не ответил никто). В Средневековье считалось, что зловоние отпугивает моль и блох, поэтому ПЕРВЫЙ зачастую выполнял и функции ВТОРОГО. Назовите ПЕРВЫЙ И ВТОРОЙ словами французского происхождения.

Александр Мельников,
председатель Клуба
интеллектуальных игр ДГМА

СУДОКУ

Наші постійні читачі можуть пам'ятати інтелектуальну рубрику «Судоку». Після довгого робочого тижня студенти та викладачі могли провести час за розв'язанням цих японських кросвордів.

У зв'язку з переходом газети в електронний вигляд ми перестали публікувати цю рубрику. Проте чи є він перешкодою? Ми хочемо дізнатися, чи можливе розгадування такого роду головоломок в електронному вигляді й наскільки це буде зручно.

Тож у судоку нижче, за авторством нашого студента Михайла Лобанова з групи АВРП-20-1, ви можете спробувати себе в подібному витворі розваг і відпочинку. А прізвища перших трьох читачів, які надішлють правильні відповіді LarkaBot у DDMA, будуть опубліковані в наступному номері (ПІБ, група або посада).

		9		1		7	4	
2								
					4		3	
		7				9		
8		3			6			
		4		2			1	
		6			1	4		9
4						3		8
				7				

В АКАДЕМІЇ З'ЯВИВСЯ ВЛАСНИЙ ТЕЛЕГРАМ-БОТ!

Так, у нашій Академії багато інтернет-ресурсів, серед яких є сторінки у фейсбуці, інстаграмі, канали на ютубі та телеграмі, де також є СтудЧат ДДМА. До речі, саме через СтудЧат і виникла ідея створення телеграм-бота. Бо студенти іноді не люблять шукати інформацію і в чаті дуже часто питали про телефони деканатів, розклад занять та іншу інформацію.

Тому телеграм-бот ДДМА значно поліпшить пошук потрібної інформації, надавши швидкий доступ до розкладу дзвінків, занять, навчальної платформи MoodleDDMA, сесій, телефонів деканатів, соціальних мереж Академії тощо.

Розробкою телеграм-бота займається команда студентів, які є членами медіагрупи «Академія». Над технічною частиною бота працює Михайло Лобанов (АВРП-20-1). У СтудЧаті ДДМА вже провели голосування на креативну назву бота і є ескіз лого, створений Катериною Козленко (АВРП-20-1), із зображенням сови. Чому? Бо цей птах уособлює мудрість і саме він є на великому гербі ДДМА.

Знайомтеся – LarkaBot!

Наша Лайпка швидко розвивається і вже має багато можливостей. Бот пропонує таке меню: Студенту, Абітурієнту, Контактна інформація, ДДМА в інтернеті та Запропонуйка. Коротко про кожний із них:

1. Студенту – розділ, що містить значне поліпшення пошуку потрібної інформації та надає швидкий доступ до розкладу дзвінків, занять, навчальної платформи MoodleDDMA, сесій тощо.

2. Абітурієнту – «швидка допомога» абітурієнтам, які бажають вибрати свою майбутню спеціальність, а також ознайомитися з переліком необхідних документів для вступу в Академію. Дуже корисна річ.

3. Контактна інформація – цінна на вагу золота, якщо ви хочете вирішити питання з викладачем, деканатом, навчальним відділом або бухгалтерією ДДМА, але не знаєте контактів. Лайпка знає все!

4. ДДМА в інтернеті – ми маємо сторінки в багатьох соціальних мережах, тому вирішили зібрати їх разом, аби вам було зручніше стежити за новинами Академії.

5. Запропонуйка – якщо ви маєте пропозиції, ідеї чи скарги, але не знаєте, кому їх висловити, Лайпка вислухає всіх, але зможе відповісти лише з часом, коли вона цьому навчиться. Проте LarkaBot уже вміє передавати ваші повідомлення нам, редакції медіа-групи «Академія», включаючи фото- та відеоматеріали, і ми обов'язково розглянемо ваші пропозиції!

Тож, не гайте часу й швидше підписуйтеся – t.me/DDMA_LarkaBot

Вікторія Лебединська

Газета «Академія»

Засновник і видавництво: ДДМА

Випускається з 17 грудня 1999 р.

ДЦ 1492 від 10.12.99

Головний редактор: **В. Медведєв**

Адреса засновника, видавництва та редакції:
84313 м. Краматорськ, вул. Академічна, 72,

ауд. 1411, тел. (0626) 41-81-20

E-mail: gazeta@dgma.donetsk.ua

Сайт: <http://www.dgma.donetsk.ua/publish/nr/>,

Логотип газети за ескізом Т. Лук'янової

випускний редактор
КАТЕРИНА КОЧЕРОВА

Фото: В. Медведєв, А. Тищенко

Літературні коректори:

О. Дудченко, В. Лебединська

Верстка і комп'ютерний набір:

М. Лобанов, В. Лебединська

Над номером працювали:

В. Лебединська, К. Ворошков

Точка зору авторів

не завжди поділяється редакцією.

Відповідальність за достовірність
інформації несе автор.

Редакція зберігає право літературного
редагування і скорочення.

При використанні матеріалів посилання
на газету «Академія» обов'язкове.